

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 27. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 165 (alm. del) efter ønske fra Inger Støjberg (V) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 165:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt en ændring af udlændingelovens §§ 22 og 23, hvor antallet af års ophold i Danmark generelt hæves med 2 år, vurderes at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at udlændingelovens regler om udvisning ved dom er bygget op efter en såkaldt trappestigemodel, der indebærer, at betingelserne for udvisning skærpes i takt med varigheden af udlændingens ophold i Danmark. Udlændinge med mere end 9 års lovligt ophold (8 år for flygtninge) her i landet nyder den mest vidtrækkende beskyttelse mod udvisning, udlændinge med mere end 5 års lovligt ophold nyder den næstbedste beskyttelse mod udvisning, og udlændinge med mindre end 5 års ophold nyder den laveste grad af beskyttelse mod udvisning. Det følger af udlændingelovens §§ 22-24.

Trappestigemodellen er suppleret af regler, der udvider adgangen til udvisning i tilfælde af nærmere angiven kriminalitet. Formålet med de supplerende regler er, at grove kriminalitetsformer så vidt muligt skal medføre udvisning uden særlige begrænsninger som følge af længden af udlændingens ophold her i landet og længden af den idømte straf. De supplerende regler er løbende blevet udvidet med flere delikter gennem årene. Disse regler fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 4-9.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter bl.a. §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Ved vurderingen af om udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser er navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv relevant.

17. december 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 22214
Akt-id 1463983

Indgreb i denne ret skal stå i rimeligt forhold til de formål, som indgrebet (udvisningen) skal varetage.

Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder den begåede kriminalitets art og grovhed, varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet, udlændingens familiesituation og fastheden af udlændingens sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet. Herudover tillægges bl.a. straffens længde og tidligere kriminalitet også betydning.

For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, vil udvisning endvidere skulle ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Afgørelsen af, om der i en konkret sag kan ske udvisning ved dom, træffes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering i forbindelse med straffesagen.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at en ændring af opholdsperioderne i udlændingelovens §§ 22 og 23, således at de nævnte grænser på hhv. 9, 8 og 5 år hæves med 2 år, vil kunne gennemføres inden for rammerne af Danmarks Internationale forpligtelser.

En sådan ændring vil indebære, at udlændinge først efter yderligere 2 års lovligt ophold her i landet vil opnå henholdsvis den bedste og næstbedste beskyttelse mod udvisning. Det er imidlertid umiddelbart vanskeligt at vurdere, hvad en ændring af opholdsperioder i udlændingelovens udvisningsregler vil betyde for antallet af udvisninger. Det skyldes, at det, selvom der indføres en sådan ændring af opholdsperioderne, følger af Danmarks internationale forpligtelser, at bl.a. opholdets varighed og kriminalitetens grovhed mv. vil skulle indgå ved den konkrete vurdering af, om en person, der dømmes for et strafbart forhold, kan udvises af Danmark. Det bemærkes i den forbindelse, som anført ovenfor, at der ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, ikke kan ske udvisning, hvis domstolene i den konkrete sag vurderer, at dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at de supplerende regler i udlændingelovens § 22, nr. 4-9, allerede i dag indeholder hjemmel til at udvise udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for en lang række overtrædelser af bl.a. straffeloven, lov om euforiserende stoffer, lov om knive og blankvåben m.v. – uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

2. I forlængelse af ovenstående vil jeg gerne understrege, at udvisning er et område, som regeringen prioriterer højt. Regeringen er således meget optaget af, at udvisningsreglerne er med til at sikre, at kriminelle udlændinge udvises i videst muligt omfang.

Derfor har jeg igangsat et arbejde i mit ministerium med henblik på at undersøge, om udvisningsreglerne i tilstrækkelig grad sikrer, at kriminelle udlændinge i videst

muligt omfang kan udvises inden for rammerne af vores internationale forpligtelser. I dette arbejde vil overvejelser om ændring af opholdsperioderne i udlændingelovens §§ 22 og 23 også indgå.

Mattias Tesfaye

/

Øzlem Akar